

5. И като повика длъжниците на господаря си, всъкиго поотдѣлно, рече на първия: колко дължишъ на господаря ми?

6. Той отговори: сто мѣри масло. И рече му: вземи си расписката, седни и по-скоро напиши: петдесетъ.

7. Послѣ рече другиму: а ти колко дължишъ? Той отговори: сто крини пшеница. И му рече: вземи расписката си и напиши: осемдесетъ.

8. И господарьтъ похвали невѣрния пристойникъ, загдѣто постъпилъ досѣтливо; защото синоветъ на тоя вѣкъ въ своя родъ сж по-досѣтливи отъ синоветъ на свѣтлината.

9. И Азъ ви казвамъ: печелете си приятели съ несправедливо богатство, та, кога осиромашеете, тѣ да ви приематъ въ вѣчнитъ живѣлища.

10. Вѣрниятъ въ малко е вѣренъ и въ много, а несправедливиятъ въ малко е несправедливъ и въ много.

11. И тъй, ако въ несправедливото богатство не бѣхте вѣрни, кой ще ви повѣри истинското?

12. И ако въ чуждото не бѣхте вѣрни, кой ще ви даде вашето?

13. Никой слуга не може да слугува на двама господари, защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или на единия ще угоди, а другия ще прѣзре. Не можете да служите Богу и маммону.

Гл. 16. (9) Мат. 6, 19; 19, 21. (10) Мат. 25, 21. (13) Мат. 6, 24.